

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Doctrinale Sev Manvale Jvvenvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

De contemptu consolationum terrenarum.

1. **B**eatus, qui non habet consolationem in terra. Beatus, qui despicit omnem requiem temporalem pro Christo. Beatus, qui pati scit, cum à Deo & ab hominibus derelictus fuerit. Beatus, qui ordinationem Dei expectat, & omnia de manu eius accipit.

2. Disce sine humano solatio viuere, etiam cum copia adsit consolationum. Fragile & indurabile est solatium in hominibus confidere, aut nimis de eorum presentia gaudere, vel de absentia contristari. Nec enim tu diu hic eris, nec illi etiam diu tecum permanebunt. Cito cuncta obliuioni tradentur: & ideo tamquam nihilum & inane, omnes res mundi in corde tuo censeantur. Sit locus tuus proprius, regnum Dei & mansio celestis: vbi Christus est in dextera Dei Patris. Nulla terra, nulla patria, nulla ciuitas tibi placeat aut alliciat ad videndum: sed tantum celestis habitatio Sanctorum, vbi sunt nouem ordines angelorum, laudantes Deum in secula seculorum. Amen.

DOCTRINALE
SEV

MANUALE IUVENVM.

CAPITA HVIVS LIBELLI.

D e commendatione sacra scriptura.	Cap. I.
De differentia Clerici & Monachi.	II.
De thesauro eloquiorum diuinorum.	III.
De bonis scriptoribus librorum.	IV.
De firma custodia librorum.	V.
De ornatu claustru bene fundati.	VI.
De indocto clerico, sine sacris libris.	VII.
De cantu Ecclesie in hymnis & psalmis.	VIII.
De festis Christi, & reliquijs Sanctorum.	IX.
De moribus humilis fratris, & vitijs superbi & pigri.	X.
De abnegatione sui & omnium rerum.	XI.
De desiderio celestium gaudiorum.	XII.
	CA.

CAPVT PRIMVM.

De commendatione sacra scriptura.

1. **F**lli, à iuuentute tua excipe doctrinam, & vsque ad canos inuenies *Eccli. 6.*
sapientiam. Igitur ante omnes artes discere sacram scripturam
 legere & rectè intelligere, firmiter credere, bene ac iustè viuere,
 vt ad vitam æternam possis Christo fauente feliciter peruenire.
 Nam ignorantia diuinæ legis, mater est erroris & ianua mortis,
 priuatio honoris, virtutis, & salutis. Verbum autem Dei & do-
 ctrina Christi, lumen vitæ, salus mundi, porta cœli, cibus animæ,
 iucunditas cordis Deum super omnia amantis. Dicit quidam
 poeta deuotus, monachus factus:

Hoc est nescire, sine Christo plurima scire.

Si Christum bene scis, satis est, si cetera nescis,

Nexia nempe tibi.

2. Nil ergo sacra scripturæ præponendum, nil Christo super-
 ponendum, nil illi coequandum, qui dicit: *Ego sum ostium ouium,* *Ioan. 10.*
per me si quis introierit, saluabitur. Et iterum: *Ego sum via, veritas,*
& vita. Nemo venit ad Patrem, nisi per me. Nemo venit ad cælum,
 nisi per me. Nemo liberabitur ab inferno, nisi per me. Vnde san-
 ctus Petrus contra Iudæos libera voce clamat, & dicit: Non est
 aliud nomen sub cœlo datum hominibus, in quo oportet nos sal-
 uos fieri, nisi nomen Domini nostri Iesu Christi filij Dei.

CAPVT II.

De differentia clerici & monachi.

1. **O**ves meæ vocem meam audiunt, ait Dominus. Ille vocem Iesu
 audit, qui mundum spernit, carnem domat, diabolo resistit, *ibidem.*
 & vitia sua vincit, & Iesum ex toto corde suo diligit, & pro posse
 sequitur. Est magnum vitium, in scolis loqui incongruè lati-
 num; sed maius est vitium, coram Angelis offendere quotidie
 Deum peccatis, nec inde dolere. Est etiam magnum vitium apud
 logicos nescire soluere argumentum; sed maius est vitium apud
 monachos frangere ieiunium & silentium.

2. Est magna confusio apud rhetores, titubare in lingua & ver-
 bis; sed maior est reprehensio apud deuotos cantores, errare in
 hymnis & psalmis, nec attendere ad sensum verborum in scriptu-
 ris. Dicitur, quòd scientia non habet hostem, nisi ignorantem, &
 conscientia non habet acriorem arguentem, quàm seipsam malè
 regentem. De nullo magis conqueri & indignari habes, quàm
 de.

de teipso, ô homo inobediens Deo, conscientia propria te accusante, absque teste aliquo in iudicio. Cum enim contra virtutem & conscientiam agis, teipsum lædis & confundis. Igitur in omnibus agendis, sis custos cordis & oris, cum sis ad mala pronus. Ad hæc iuvat optimè, in solitudine manere, orare, studere, scribere, operari.

CAPVT III.

De thesauro eloquiorum diuinorum.

Psal. 118.
Libri sacri
quos fru-
ctus asse-
rant.

I. **L**ætabor ego super eloquia tua, sicut qui inuenit spolia multa. Vbi? In libraria nostra, multis sacris codicibus ornata. Nā libri doctorum, thesauri sunt clericorum. Docent enim ignaros, arguunt ociosos, excitant torpentes, stimulant dormientes, corrigunt errantes, erigunt corruentes, terrent ridentes, consolantur lugentes, laudant humiles, vituperant superbientes, confortant debiles, reprimunt præsumentes, concordant rixantes, mitigant turbatos, lætiificant tristes, subsannant vanè glorientes, iustificanti piros, damnant peruersos, sanant languentes, saluant poenitentes, honorant veraces, confundunt fictos & mendaces, defendunt iustos & misericordes, vindicant omnes iniqua agentes, scriptum est in psalmo: Odisti omnes, qui operantur iniquitatem; perdes omnes, qui loquuntur mendacium. A quibus malis nos semper custodiat Iesus Christus Dominus noster. Amen.

CAPVT IV.

De bonis scriptoribus librorum.

Libri in
subsidium
memoriæ
eduntur.

i. **A**udi Israel præcepta Domini, & ea in corde tuo quasi in libro scribe. O dulce verbum & vtile consilium, cordi firmiter inferendum, & piæ memoriæ iugiter commendandum. Sed quia cor hominis est instabile, & memoria multū vaga & labilis; ideo oportet adhibere infirmo animo vtile remedium, contra obliuionem & frequentem errorem; vt verba Dei scribantur in libro, ne pereant semina sancta ex ore prolata. Quoniam quidem vox audita citò perit, litèra autem scripta diu manet ad legendum & prædicandum. Prodest autem multum exemplar bonum & correctum ad bene scribendum, & delectat ad sæpe legendum. Vnde quidam amator scripturæ, ait sacros libros scribenti:

Scribito correctè, distinctè, protrahe certè:

Nec nimis acceleres, ne qua imperfecta relinquas.

(quitit.
Ille enim rem bene facit, qui nil negligit, quod status & ordo re-
2. Non conturberis in labore præ tædio, nam Deus est causa
omnis

ostinis boni operis, qui reddit unicuique propriam mercedem, secundum piam intentionem, in cælis. Cum mortuus fueris, non desperabis, orabunt enim pro te, qui legerint volumina tua, olim a te satis bene scripta. Dicit Dominus in Euangelio: Qui potum dederit calicem aquæ frigidæ sitienti, non perdet mercedem suam. Multo magis, qui dat aquam vitæ sapiëntiæ salutaris legenti, in libro digito Dei scripto, non perdet mercedem suam in cælo.

CAPVT V.

De firma custodia librorum.

1. **P**onite librum istum in latere arca fœderis, in testimoniū coram Domino, ut sit in bona custodia, & magna reuerentia, coram sacerdotibus & omni populo. Hæc verba & multa alia præcepta locutus est Moyses famulus Domini ante mortem suam, mandans Leuitis custodire librum legis in arca Dei aurea diligenter obseruata. Igitur cum magna cautela & firma clausura, seruanda est bibliotheca sedulo seruanda. Igitur cum magna cautela & firma clausura, seruanda est bibliotheca sedulo seruanda. Igitur cum magna cautela & firma clausura, seruanda est bibliotheca sedulo seruanda.

Deut. 31.
Bibliotheca sedulo seruanda.

2. Sic accipe librum in manibus tuis ad legendū, sicut Symeon iustus puerum Iesum in vlnas suas, ad portandū & osculandum. Et postquam legisti, claude librum, & gratias age de omni verbo ex ore Dei; quia inuenisti in agro Dominico thesaurum occultum. Ab omni igitur sordibus seruandus est thesaurus Ecclesiæ a sanctis doctoribus elaboratus & editus; a bonis scriptoribus scriptus & collectus, pro multorum consolatione a Deo prouisus.

Luca 11.

CAPVT VI.

De ornatu claustrī bene fundati.

1. **G**loriosa dicta sunt de te ciuitas Dei. Placet nāque Deo & sanctis eius claustrū bene fundatum, a tumultu seculi segregatum, multis deuotis fratribus & sacris libris ornatum. Hoc etiam piè creditur placere omnibus Deum amantibus, & diuina libenter audientibus, quia claustrum summi regis est castrum, & cælestis Imperatoris palatium, paratum religiosis personis ad habitandum, & Deo fideliter seruandū. Verè locus iste sanctus est, Deo & Angelis eius acceptabilis, demonibus terribilis, deuotis amabilis; ad obsecrandū Deum multum optabilis, delectabilis, suauis, & honorabilis. Non est hic aliud, (sicut legimus & canimus) nisi

Psal. 116.
Claustrī religiosi dignitas.

nisi domus Dei ad orandum, aula Dei ad laudandum, chorus Dei ad cantandum: altare Dei ad celebrandum; porta Dei ad intrandum caelos, scala Dei ad transcendendum nubes, atrium Dei ad sepeliendum mortuos, hospitale Dei ad recipiendum peregrinos, coenaculum Dei ad reficiendum pauperes, mensa Dei ad communicandum agros.

2. Sicut sancti angeli in caelo Deum semper laudant, & stelle in firmamento caeli clarè fulgent; sic religiosi & deuoti monachi nocte surgentes, hymnos & psalmos in choro cantant. Deo laudes immolant, angelos lætificant, demones fugant, & seipso alarum vocibus excitant, ne dormitent. Sicut nobilis ciuitas muris, portis, & seris firmatur; sic etiam religiosum monasterium, multis deuotis fratribus, sacris libris, & doctis viris, tamquam gemmis & preciosis lapidibus decoratur: ad laudem Dei & honorem omnium sanctorum suorum, qui cum eo gaudent nunc in caelis, quia secuti sunt vestigia passionis eius in terris.

CAPVT VII.

De indocto clerico sine sacris libris.

psal. 118. 1. **S**eruus tuus ego sum, da mihi intellectum Domine. Nam legere & non intelligere negligere est. Et quomodo possū intelligere, nisi aliquis docuerit me? Et quis melius docebit, quam tu Deus in omnibus? Beatus homo, quem tu erudieris Domine, & de lege tua docueris eum. Melior est auditio & eruditio doctrinae tuae, negotiatione auri & argenti, & cunctis opibus. Igitur ad te Domine confugio, doce me facere voluntatem tuam, & relinquere meam. In hoc stat totum, quod summè est necessarium; vt omni tempore dicam: Pater fiat voluntas tua, sicut in caelo & in terra. Nihil mihi melius, nihil anime meae salubrius. Domine, tu omnia bona mea. Tu doctor meus, tu liber meus, quia sine te indoctus sum, & ad omnia inutilis.

Ecclesiasticus homo sine libris quibus similis.

2. Vt clericus indocto & sine sacris libris, qui sibi & alijs sapere est causa erroris. Nam clericus sine sacris libris, quasi miles sine armis, equus sine frenis, nauis sine remis, scriptor sine pennis, auis sine alis, ascensor sine scalis, sutor sine subulis, tector sine tegulis, faber sine malleis, sartor sine acu & filis, rasor sine cultris, sagittator sine iaculis, viator sine baculo, caecus sine ductore. Omnes isti parum vel nihil valent, nec proficiunt sine instrumentis & bono instructore. Similiter claustrum & congregatio clericorum sine sacris libris, quasi coquina sine ollis, mensa sine cibis, puteus sine aquis, rivus sine piscibus, saccus sine vestibus, hortus sine floribus, bursa sine pecunijs, vinea sine botris, turris sine custodibus.

stodibus, domus sine vtenfilibus. Ab omnibus his malis & animæ damnis custodiat nos pius Dominus noster Iesus Christus; & sit ipse nobis omnia in omnibus, nunc & in perpetuum. Amen.

CAPVT VIII.

De cantu ecclesiæ in hymnis & psalmis.

I. *L*aus eius in ecclesia sanctorum. Surge frater, qui dormis, & *Psal. 149.*
illuminabit te Christus. Surge piger, campana sonat, vocat te Christus. Surge citò, periculū est in mora. Ecce Iesus venit cū Maria, & omnis Angelorum chorus te expectat cum corona, quā potes promereri in hac hora. Sed Satan è contrario suggerit: lace & dormi adhuc modicum: satis mane est, adhuc tempestiue venies. Sic suadet & blanditur caro fragilis, trahit & decipit hostis callidus, cū ei obeditur & dormitur. Nihil enim est tam bonum, sanctum, & iucundum, tam diuinum & salutiferum, quin malignus demon hoc nitatur impedire, & ad malum semper trahere. Domine nonne bonum semen seminasti in agro tuo? unde ergo habet zizania? Inimicus hoc fecit.

2. Sed quomodo hæc euellam, Domine? Respondet sanctus Petrus: Resistite ei fortes in fide. Et beatus Iacobus similiter: Resistite diabolo, & fugiet à vobis. Si malū ingerit, noli consentire. Si delectat caro, respue, contere, & repelle. Igitur inuocandus est Iesus, & Spiritus sanctus cum omnibus donis suis, qui humilibus dat gratiam, vt det etiam tibi virtutem contra diaboli malitiam. Spiritus enim sanctus suggerit menti semper bona, humilia, pudica, sobria, honesta, pacifica, simplicia, benigna, deuota, celestia, æterna. Sed heu spiritus malignus fallacia plenus, aut aperta mala suggerit, aut si bona quedam prædicat, mala intentione facit, vt seducat. Ipse omnis doli artifex, mille modis impugnat, repulsus redit & tentat. Cū bona agis, dolet, & si dimittis, gaudet; mala autem suadere numquam cessat.

Sit ergo crebrò deuotus psalmus in ore, dulcis Iesus in corde, *Aduersus*
sancta Maria in voce. Nam his auditis nominibus, fugiet longè *Satana in-*
à te hostis immundus. Quot enim sancta verba nominas, tot ia- *fidias cre-*
cula in hostem iactas. Si cessas orare & legere, hostis incipit vin- *bro psal-*
cere & gaudere. Sed si in prece perseveras, fugit superbus, quia *lendum.*
confusus. Ante orationem omnia præsentia excludè, in oratione
Iesum Christum tibi præfige, aut in præsepe, aut in cruce. Post
orationem gratias age; & quocunque ierit, cum eo vade & per-
mane. In omnibus quæ agis, cogitas, & loqueris, sit finis, Benedi-
ctus Deus de omni bono, in cælo & in terra.

X y

CAPVT

De festis Christi, & reliquijs Sanctorum.

Psal. 25.

I. **D**omine dilexi decorem domus tue, & locum habitationis gloria tua. Hac domus tua Deus, multipliciter & sublimiter decoratur festis tuis, & Sanctorum tuorum reliquijs venerandis in multis locis, vnde deuotio fidelium maxime excitatur ad laudandum. Decorasti Domine celos, sanctis Angelis: firmamentum, Sole, Luna, stellis; aera, auiibus; aquas, piscibus; terram hominibus & bestijs, cum alijs innumeris bonis, pro vrbibus nostris. Et nunc in fine seculorum, pro speciali munere dedisti te ipsum nobis in Sacramento, tanquam dulce manna in cibum; ne essemus in hoc mundo sine Deo & Angelorum cibo. Et ideo omnis locus & Ecclesia, vbi fuerit hostia consecrata in altari vel in arca clausa, debet haberi in maxima reuerentia, cum omnibus libris, vasis, ac vestibus ad cultum Dei pertinentibus.

Christi temple & festa.

2. Vide ergo & considera mira Dei opera in sancta Ecclesia. Templum Christi & Sanctorum, castra sunt Christianorum; vt in eis vigilent & orent, & contra diabolum pugnent. Festa Christi & Sanctorum designant gaudia celorum; vbi nunc cum Christo

Sanctorum nomina

cui vsui

sunt Christianis.

Gesta.

Scripta.

Signa.

Ossa.

Imagines.

Pictura.

Organa

pneumatica.

Antica.

regnant, qui mundum contempserunt. Nomina Sanctorum, & praecipue Iesus & Maria, sunt plage & tonitrua demoniorum; quibus terrentur, vt fugiant a facie eorum. Gesta Sanctorum confirmant corda pusillorum, vt constantes sint, & per arctam viam eos sequantur. Scripta Sanctorum, lucernae sunt viatorum, ne in fide errent, sed sanctorum dictis firmiter credant. Signa Sanctorum confundunt facta malorum, ne bonos opprimant, & in suis malitijs gloriantur. Ossa Sanctorum roborant fidem populorum, ne mori timeant, sed cum electis resurgere confidant.

3. Imagines Sanctorum excitant mentes deuotorum, ad amorem & venerationem eorum, vt pro nobis orent. Picturae Sanctorum, scripturae sunt laicorum; vt videant quid agere & quod tendere debent. Organa musicorum in Ecclesia mouent corda tepidorum, ad optanda aeterna praemia beatorum. Cantica psalmodum accendunt animas aridorum ad pristinum feruorem, per ora multorum. Carmina hymnorum recreant aures clericorum, vt cantent & exultent in conspectu Dei & Angelorum. Sicut fistulae multae in organo dulcem sonum reddunt audientibus; sic multi fratres concorditer psallentes, valde placent Deo & omnibus caeli ciuibus. Omnes ergo simul oremus, & Christum inuocemus: Ad societatem ciuium superiorum, perducatur nos Rex Angelorum. Amen.

CAPVT

CAPVT X.

De moribus humilis fratris, & vitij superbi & pigri.

1. **R**espexit Deus in orationem humilium, & non spreuit preces *Psal. 101.*
eorum. Optima doctrina, docens nos humiliter orare, & de
 misericordia Dei non desperare. Vide ergo Domine humilita-
 tem meam, vilitatem meam, infirmitatem meam, & quotidia-
 num defectum meum; & dimitte mihi omnia peccata mea,
 propter nomen sanctum tuum, & merita Sanctorum tuorum in
 cælo, & bonorum in terra. Non veniat mihi pes superbiæ, nec
 vana gloria decipiat me, nec mala tristitia deiciat me. Nulla
 quoque despectio conturbet me, ne fortè peccem tibi per impa-
 tientiam meam. Esto mihi adiutor in bonis, & protector à ma-
 lis, Deus meus, misericordia mea. Tu spes mea à iuuentute mea,
 consolator meus in omni tribulatione mea. Tu salutare vultus
 mei, Dens meus, & nemo alius. In te tota salus, virtus, & gloria
 mea. Amen.

De humili fratre.

2. **F**rater humilis & deuotus, paupertatis amator, simplicitatis
 sectator, patientiæ seruus, obedienciæ filius, castitatis cu-
 stos, innocentiae testis, concordiae socius, disciplinæ discipulus,
 pacis amicus; sibi rigidus, alijs benignus. Hic secretum quærit,
 tumultum fugit, silentium amat, longa colloquia vitat, soli Deo
 vacare appetit, omnia terrena despicit, omni tempore cum Chri-
 sto esse desiderat.

De superbo fratre.

3. **S**rater superbus, seu humili contrarius, audax & austerus,
 vagus & verbosus, multis tædiosus & onerosus, facilis ad
 iram, difficilis ad veniam petendam: propria quærit, communia
 negligit; rarò bene contentus, nunquam in se pacatus.

De pigro fratre.

4. **S**rater acediosus, quasi semper infirmus, vltimus fe-
 rè in omni loco & horis, otio & somno deditus. Tar-
 dè ad opus venit, citò inde recedit, pronus ad exitum, segnis ad
 reditum, lætus ad prandium, tristis ad ieiunandum: velox ad
 dormiendum, piger ad surgendum; raucus ad cantandum, so-
 norus ad fabulandum; surdus ad obediendum, claudus ad labo-
 randum. Tepor cordis, grauis animæ morbus, generat tædium
 operis, & quærit solatium foris parui valoris. Non vincitur
 melius nisi diligentia boni operis, studio sacre lectionis, &
 vsu frequentis orationis, tum memoria dominicæ passionis.

Y y z

Qui

Qui vult vitia vincere, oportet eum sapius violentiâ facere nature, & Christi gratiâ humiliter implorare, & paciēter expectare.

CAPVT XI.

De abnegatione sui & omnium rerum.

Lucæ 14.

I. **Q**ui non renunciauerit omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus. Domine Deus, durus videtur hic sermo tuus, & quis potest eum implere? Audi fili mi, & docebo te; & non erit tibi graue & impossibile facere, quod dixi: Dilige me, & relinque te, & inuenies me in omni loco & tempore. Ego summum bonum & summè desiderabile animæ tuæ. En sto ante ostium cordis tui, & pulso; aperi mihi, & introibo ad te, quia ego salus & vita tua. Ego omnia in omnibus, & super omnia amandus & laudandus. Ego totus tuus, hîc & vbique præsens; sed cæcus me non videt, & surdus non audit, & stultus nō intelligit hæc. Tu ergo esto totus meus, & in nullo te quærens; & sapiet tibi suauissime præ omnibus Deus tuus.

2. Domine verum est quod loqueris; placet mihi omne, quod dicis. Igitur relinquam me citò propter te, ne tardè inueniam te. Tu in me, & ego in te per amorem, quem accendis in me. Oro te Domine, mane apud me libere, ne deficiam relictus à te, tamquàm exul in carcere & peregrinus in itinere. Adiua me, & saluus ero; & meditabor in omnibus vijs, verbis, & factjs tuis, die ac nocte. Diligam te Domine virtus mea pure & perfecte propter te, & omnia, à te facta propter te. Nec me nisi propter te, & sèper plus quàm me. Omnia autem infra te, & te solum supra omnia bona in cælo & in terra. Tu solus mihi sufficis plene & perfecte; ideo nil volo nec cupio nisi te, qui es ante omnia, & supra omnia, & in omnibus Deus benedictus in secula. Amen.

CAPVT XII.

De desiderio caelestium gaudiorum.

Psal. 53.

I. **B**eati qui habitant in domo tua Domine, in secula seculorum laudabunt te. O dulce & caeleste verbum. Laudabunt te. Non se, sed te; omnia bona tibi ascribendo, nil sibi vane attribuēdo. Sed quomodo laudabūt te? Altissime, deuotissime, purissime, suauissime, feruētissime, clarissime, securissime, felicissime. Quid plura? Noli quærere vltra ampliora & meliora, vbi Deus est omnia, totus præsens, præstans, & illustrans omnia, & beatificans omnes & singulos in gloria.

2. O vere vita beata, digne laudanda, summe amanda, maxime desideranda; vbi omnia bona simul perfecta cum Deo & in Deo

In calis
beati spiri-
tus quo-
modo lau-
dant Deū.

Deo vnita, iucundissime sine amifsione & aliqua minora-
 tione perpetuè firmissimeque durabunt. Beati ergo omnes, *psal. 118.*
 qui habitant in domo tua Domine, in secula seculorum lau-
 dabunt te. Inter hæc sæpe suspiro exul in mundo, elongatus
 à regno Dei, & cum sancto in psalterio intimè oro: O quan-
 do consolaberis me, quando lætificabis me vultu tuo in regno
 tuo? Educ de carcere animam meam, vt confitear nomini san-
 cto tuo, & laudem te cum omnibus Sanctis tuis, per æterna secu-
 la seculorum. Amen.

DE VERA.

COMPVNCTIONE CORDIS.

1. **F**lete mecum omnes amici mei, & videte dolorem meum,
 quia vehemens est. Attendite plagam meam, quoniam pro-
 funda est. Quid est, quod desleo? Hoc inquam est, quia proiectus
 sum à facie Dei cæli, à facie oculorum eius. In tenebris & in um-
 bra mortis sedeo, & lumen cæli non video. Quale igitur gaudium
 potest esse mihi? Miser ego homuncio descendi ab Hierusalé in
 Hiericho, & incidi in latrones crudelissimos, qui etiam despolia-
 uerunt me tunica immortalitatis, & plagis impositis abierunt se-
 miuuio relicto. Inuenerunt me custodes ciuitatis, percusserunt me
 & vulnerauerunt me: tulerunt pallium meum custodes murorum.
 Nunc ergo filiæ Hierusalem nūciate dilecto, quia dolore repletus
 sum. Mittite ad illū dicentes: Ecce Lazarus, quem amas, infir-
 matur. Domine, puer meus iacet in lecto paralyticus, & malè
 torquetur. Iam multos annos habeo in infirmitate, claudus sum
 ego seruus tuus ex utero matris meæ, quia graui vinculo origina-
 lis peccati obnoxius sum & constrictus.

2. Filius Adam præuaricatoris ego sum, & filius mortis, totus
 in peccatis natus. Miserabilis introitus meus, & horribilis exitus
 meus. Et quò fugiam? Nescio. Si ascendero in cælum, tu illic es,
 qui peccantibus non parcis. Et si descendero in infernum, ades,
 vt pūdas præuaricantes. Vbi abscondam me à vultu iræ tuæ,
 quia peccaui nimis in vita meâ? Aspexi sursum in cælum, & dixit
 Deus: Tollatur impius, ne videat gloriam Dei. Respexi iterum
 in abyssum, insonuit vox terribilis: Ligatis manibus & pedibus,
 projicite eum in tenebras exteriores, ibi erit fletus & stridor